

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyi

**Gənc nəslin milli mənlik şüurunun
inkışaf etdirilməsi və vətənpərvərlik
hisslərinin təbiyəsi**



Vaqif Osmanov

Ulu Türkün şanlı və şərəfli tarixi həmişə onun uğurlarından, hünarından, casaratından, iradasından, zəfərindən sevinə bilməyənlərin qışqanlığına səbab olub. Çağdaş dövrdə tarixə eybəcər yamaq vuran pınaçı siyasetbazlarının, sıfarişle, yaxud təmənnə ilə tarixi olayları saxtalaşdırın ‘tarixçi’lərin yazdırılarda, daha daqiq desək, yozduqlarında həqiqət payı axtarmaqdən yorulduq, tapa bilmədik. Bəzən təsəlli tapırıq ki, belə cizma-qaralar nə vaxtsa gərəksiz kəziz parçasına – maklaturaya çevriləcək. Əslində sevinməyə dəyməz. Həmin kağıza həqiqəti yassayıdq, qiyəmtli oları, dəyərini itirməzdı. Vətən tarixini saxtalaşdırımagın bir adı var - Vətənə xəyanət. Nə yaxşı ki, belə xəyanətkarlar çox deyil.

Örzincan Binalı Yıldırım Üniversitesi türk dili və ədəbiyyatı kafedrasının professoru Ali Kafkaslı bütün şəxsiyyət, aydın, böyük Türkü, Azərbaycançılıq, Turañılıq məfkurəsinin, milli ruhun yorulmaz daşıyıcısı, özgürlik aşığı, ciddi bilim adamı, araşdırmaçıdır. Altı cildlik “Iran Türk antologiyası”nın, “Iran Türkleri, aşiq mühiyi”, “Iran Türk aşığı və milli kimlik”, “Iran Türkleri”, “Iran coğrafiyasında Türkler”, “Sürgündə aşiq ənənəsi – Orta Asiyaya sürgün edilən Axıskə-Axalkələk aşiq ənənəsi və aşığı”, “Səməd Vurgun. Milli şairə dair” və başqa elmi araşdırma kitablarının müəllifidir. Sadaladığım monoqrafiyaların həcmi 6000 səhifəyə yaxındır. Heyrat ediləcək məhsuldarlıqlı, yaratmaq eşqidir, milli təessüb-kəşlikdir! Ali bəyin uzaqgörenliyidir ki, mənalı ömür payının xeyli illərini ev-eşiyindən aralı qalıb, gərgin, əzablı günlərə, aylara qatlaşdırbelə həssas və gərəklə, bu gün dəha aktual olan tədqiqat işlərinə sərf edib. İndi də - ömrünün müdriklik çağında həmin enerji və həvəsle çalışır.

“Qafqaz qacaqları”, “Qartalların sınır tanımaz” (ana dilimizə Məti Osmanoğlu və İsmayıllı Umutlu uyğunlaşdırılmışdır) tarixi romanlarının

edilmiş qəhrəmanın məzarında və məzarın ətrafında abadlıq işləri aparayırlar, oranı ziyaretgahə cevirəydilər. Çünkü bura xalqın and yeridir. Məmməd babanın və onun silahdaşlarının, amal yolcularının ruhu şad olardı.

Məmməd Babanın son nəfəsində söylədikləri Ali bəyin o vaxtın tarixi olaylarına obyektiv baxışdır, Vətənin şərəfini qoruyan və qoruyacaq insanlara ismərisidir, baba öyüdünlə sayğısidir. O, bir daha anladır ki, keçmişini unudanın gələcəyi qaranlıqdır: ‘Çarlar biza yaman tor qurmuşdu, bolşeviklər də onu tamamladılar. Əvvəlcə erməniləri və gürcüləri Anadolunun və Azərbaycanın üstüne saldılar. Ermənilərə Anadolunun

coşqun dalğalarının qoynuna atıblar. Minlərlə Azərbaycan aydının nigaran ruhları az qala yüz ilə yaxındır ki, mavi sularda və “ölüm adası”nın ətrafında dolaşmaqdadır. Elə bu gün də. Oradan həm də genc, nakam ömürlü, ilhamlı, istedadı dəryalara siğmayan, xalqın qanına susayanlara, milli ruhuna qənim olanlara “İşqılı dünyadan necə əl çəkim?” hayqırıran Mikail Müşfiqin ruhu Bakıya boylanır.

Güllələnme zamanı NKVD cəlladlarının suallarını cavablandırı Mirməmməd Kərim ağa əzəmətli yenilməzlik, əyilməzlik heykəli kimi hamiya ornəkdir: “Söylədiklərim sizə əks gəlirsə, demək doğrudur. Çünkü əks yoldasınız. Sizə doğruları göstərək insanlığa faydam dəyməsini istəyirəm. Kiminsə yanlışını özünə söyləməkdən daha yaxşı nə ola bilər? Bundan ancaq cahillər narazı qalar”

verir. Haradan gəldiyi bilinməyən zəhərli boz ilan onun baldırına sancılıb qırırlanda Mirməmməd Kərim ağanın içində gələn ilahi “Allahu əkbər!” hayqirtısının mənasını anlamaq çətin deyil, yəni xalqın başına getirilən zülmələri, ədalətsizliyi uca göylərdən Tanrı da görür.

Yazıcının bir cümləsində cild-cild kitablara siğışmayan bir örnek var: “Boz ilan qışla-göz arasında Mirməmməd Kərim ağa üçün qazılan cuxura doğru sürünerək bir yarığın arasına girib yox oldu.”

Görəsən ulu Tanrı o boz ilanı Kərim ağanın intiqamını almaq üçün mü göndərmişdi?

İnsan qanına susayıb quduzlaşanlar haradan bilsinlər ki, “alimi

Türkçülüyün yorulmaz Yolcusu Ali Kafkaslıyalı - 70

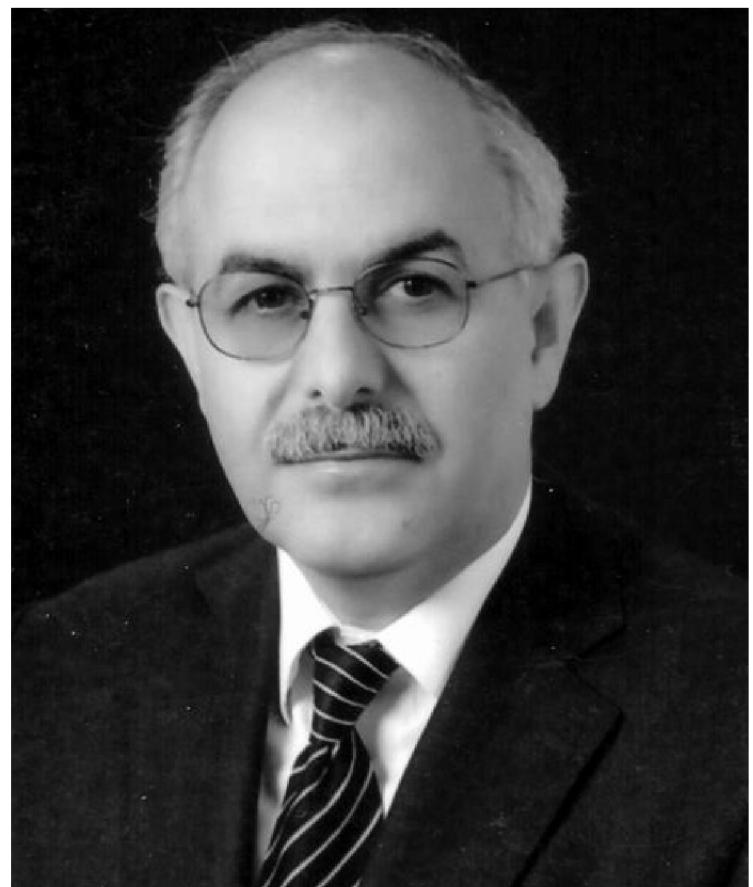
da və hekayələrində Ali bəy bolşevik istilasından sonra Azərbaycanda qacaq hərəkatının vüset alməsi səbəbini, milli azadlıq mücadiləsini, Qazax bölgəsinin sərhəd kendlərinə erməni, gürçü, bolşevik basqınları zamanı əhalinin başına getirilən müsibətləri tarixi gerçəkliliklərə söykənərək özünün təxəyyül və fikir süzgəcində keçirmişdir.

Ali Kafkaslıyalı hər iki romanını babası Məmməd Bayramoğlu (Məmməd Baba) və atası Aloy Hacıının xatirəsinə ithaf etmişdir. Məmməd Baba Qazax mahalının ikinci Şıxlı Kənd Mühafizə Birliyinin rəhbəri kimi ikinci Şıxlı və ətraf kendləri qoruyurdu. Həmin dövrdə təkcə gürçülər, ermənilər yox, həm də bolşeviklər kendləri ələlib-çapırıldı. Gənc Aloy Hacı və onların məslekdaşları atasının en yaxın və sadıq silahdaşlarıydı, haqq-ədalətə, azadlığa, Vətəne, torpağı, millətə vurğunlarıydı. On ildən çox qan-qada üzərində qurulan bolşevik-dəşnak rejimi ilə ölüm-dirim mücadiləsi etdikdən sonra Aloy Hacı mühacirətə yollanmağa məcbur olur, mübarizəsi-

və Azərbaycanın bir çox yerlərini işgal etdirdilər, qətlər törtədlər, digər yandan da gürçülər Ərdəhan, Savşat, Artvin ilə birlikdə Axalkələk, Axıskə və Borçalı torpaqlarını və bizim kəndləri işgal etdirdilər. Bizim başımız ermənilər, gürçülərlə didişməyə qarşıında özleri əvvəl Azərbaycanı, ardından da Ermənistəni işgal etdilər. İndi Gürcüstəni alırlar.”

Yazıcı və bilim adamı “Qafqaz qacaqları” eserinin elə birinci sehifəsində məqsədini, missiyasını bir cümlə ilə dolğun göstərir: “Qəhrəmanların dastanları yazılımasa, xalq satqınlarının yalanlarını oxuyar.”

Ali Kafkaslıyalı duyğulu söz adamlıdır, tərin sarı simi kimi kövrək və həssasdır, gərəkli anda qaya kimi sərtdir. “Qartallar sınır tanımaz” əsərində düşündürүcü bir məqamı toxunur. Bu məqamda kədərlə yanaşı gülüş də var – acı gülüş. Müləyimliklə sərtlilik vəhdəti. 1937-nin qırmızı terroru illərdə uzun illər Bakı quberniyasının qazısı olmuş alim, tərcüməçi, şair, “Qurani-Kərim”i Oğuz türkçəsinə çevirən Mirməmməd Kə-



öldürmək, aləmi öldürməkdir.” İnanıram ki, tezliklə Balayanları, Köçəryanları, Sarkisyanları, Ohanyanları və digər insanlığa ləkə “yan”ları belə tale gözləyir.

Yorulmaz Türkü Ali bəy ‘Səməd Vurğun. Milli Şairə Dair’ (ana dilimizə çevirən İsmayıllı Umutlu) monoqrafiyasında Azərbaycanın ilk Xalq şairinin şəxsiyyətini, ali insanlıq meyarlarını, milli-mənəvi dəyərlərimizə münasibətini, ana dilimizin zənginləşməsində, təmizlənməsində, milliləşməsində göstərdiyi xidmətləri, Azərbaycançılıq, Turañılıq düşüncəsini, bu gün qaynayıb coşan, zülmə etiraz edərək ayaga qalxan, haqq sözünü azadlıq düşmənlərinin gözünün içində deyən, dar aqacından, güllədən, zopadan, qanlı işgəncə alətlərindən qorxmayan Güneydəki soydaşlarımızın iki yüz il əvvəldən bəri, bu gün də davam edən haqq-ədalət, özgürlik, bütövlük mücadiləsini, həsrətini, həmrəyliyini, eşqini birləşdirərək bütün Səməd Vurğun obrazı yaratmışdır:

(davamı 11-ci səhifədə)

doğruları göstərək insanlığa faydam dəyməsini istəyirəm. Kiminsə yanlışını özüne söyləməkdən daha yaxşı nə ola bilər? Bundan ancaq cahillər narazı qalar.”

Ali bəyin romanda xüsusi vurğulduğu başqa bir hadisəni istəmifoloji mənada yozaq, istərsə də gerçəklilik kimi qəbul edək, ancaq onun birçə anlamı var – qısa qiyamət qalmaz. Mirməmməd Kərim ağanın güllələnməsi zamanı Vartanyan “Ateş!” əmri verdikdən sonra dalbadal güllələr səksən üç yaşılı ixtiyarın köksünü paramparça etməye başlığındı anda “Vay yandım!” bağışlısı adada əks-səda

Azərbaycan Respublikasının Medianın İnkışafı Agentliyinin maliyyə dəstəyi ilə çap olunur

"Yazdıqlarının və söylədiklerinin dəyərindən əvvəl onu söyləyə bilmış olmasının, yol göstərməsinə əlavə olaraq, yola bələdçilik etməsinin və beləlikdə millətin səsi, milli şair ola biləsinin dəyəri həm bilinməli, həm bildirilməlidir. Onun yalnız sözlərinin gözəlliyi deyil, söyleşinin gözəlliyi də olduqca mühümdür. Gözəl söz çox söylənməkdədir, lakin iltifat üçün sözlərin süsləndiyi, ri-yakarlıq üçün bəzədildiyi zamanlarda millətin eşitmə orqanı – qulaq sözləri zərgər kimi işləyərək söyləye bilənin də, sözün də, zərgərliyin də rövqündədir. Səməd Vurğunun fövqəladəliyi, sözlərin özündən əvvəl onun, nəyəsa istinad etmədən ayaqda qala bilmək üçün lazımlı olanın söylənməsindədir ki, onun millətə və millət üçün deyilişi, burada artıq lazımlı olanın söylənməsinin əmsalıdır."

Millətinin vurğunu, elinin dili olan Səməd Vurğun dəyərlərini millətdən almış, millətini və milli dəyərlərini dəyərli bilmiş, həm dünyaya, həm millətə öz dəyərlərini bildirmiş bir milli şairdir.

Tədqiqatçı professor monoqrafiyanın yazılıma səbəbini açıqlayır:

"Sağlığında olduğu kimi vəfatından sonra da Səməd Vurğuna saatışmalar davam etməkdədir. Prinsipleri və zehniyyati bəlli insanların yoluна çox daş atılır. Atalar deməmişdilərmi ki, hündür ağacların başı çox küləklə olar. Uca dağlarının başına qar yağar. Əslində ağıl başında olan bir kimse bu kimi düşüncəsizliyə getmək."

Ali bəy 1953-cü ildə Qarsda doğulmuş, ali təhsilini bitirəndən sonra Atatürk, Giresun, Qazaxistan Hoca Ahmet Yesevi Beynəlxalq Türk-Qazax Universitetlərində elmi və pedagoji fəaliyyət göstərmişdir. Universitetlərdə işə başlamazdan əvvəl altı il



Türkçülüyün yorulmaz Yolcusu

Ali Kafkasiyalı - 70



Fransada, 15 il Türkiyənin müxtəlif şəhərlərində müəllim və idarəci vəzifələrində işləmişdir. Əsərləri həmçinin qazax türkcəsinə, rus, fars dilərinə da çevrilmişdir.

Professorun elmi və bədii düşüncələri tarixin rüzgarlarına metanətlə sinə gəren, çox mətbəbləri aydınlaşdırın mənəvi kitabelərdir. Tarixə vicdanının gözü ilə baxanlar kəzidzən da kitabələr yarada bilirlər.

Ali Kafkasiyalı xoşbəxt nəvə, oğul, ata, yazıçı, elm adamıdır. Dini,

imanı, Vətən, torpaq, yurd, millət sevgisi, azadlıqsevərliyi ilə nümunə göstəriləsi, fərxi ediləsi bir nəslin kökünün ləyaqətli daşıyıcısıdır. Babasının, atasının, xalqın müstəqilliyi uğrunda müqəddəs savaşçıların yolu - Türkçülüyü, Turançılığı yenilik mənəvi dünyası ilə davam etdirir. Övladları Muhəmmət Savaş bəy və Yavuz Selim bəy də Ali bəyin yoluñun ləyiqli davamçılarıdır, elmi, biliimi ilə Türkçülüyün xidmətindədirler.

"Türküstanın qapısı, dünyanın boy güzgüsü, Qara dəniz yaxalarından Xəzər sahilərinə, Ərzurum yaylalarından Təbriz həndəvərinə qədər sərilen, yaşıl donu ilə oradakı xalqlara göz olub, həyat veren Qafqaz" yaranışdan Türkün məskəni, ərənlər vətəni kimi tanınb, başı həmişə qeylə-qaldı olub. Bu qeylə-qala rəvac verənlər - yuxarıdakı ağalarına xidmət edənlər həmişə vəzifəli satqınlarımız və onlardan sədəqə uman yaltaq-yalaqlar olub.

Bu olaylar burulğanını araşdırıran Ali Kafkasiyalı tarixe obyektiv yanaşma sərgiləyir: "Bolşevik inqilabından sonra Qafqazda yaranan müxtəlif dəstələrin içində dövlətin verdiyi payı alıb keçmişini unudanlar da vardi, sadəcə mövcudluqlarını davam etdirmək üçün xəyanətə əl atan alçaqlar dəstəsi də, bolşevik-sovet rejimine, zülmünə qarşı mübarizə aparmaq üçün yaranan qaçaqlar dəstəsi də."

"Qaçanların qorxaqlığı, alçaqların xəyanəti" də unulduymur, qaçاقların qəhrəmanlığı, cəsareti isə yaddaşlarda əbədi yaşayırlar.

Ali bəyin əsərlərindən seçdiyim bir neçə cümlə ilahi yoluñ yolcusunu məramıdım:

"Biz Türkler böyük tariximiz boyunca azadlıq və müstəqillik rəmzi olmuş millətik."

Türkər ermənilər kimi deyil, Qurd kimidirlər, yüz il qapıya bağlaşan da it olmazlar. Milli inadları qüvvətlidir.

Mövlənaya görə, birinin kim olduğunu bilmək istəsəniz, kimləri və

nələri sevdiyini öyrənin. Ali bəy insanlığı, özgürlük mücahidlərini, Vətəninə, milletinə təmənnəsiz xidmət edənləri, mənəvi dünyası zənginləri, milli kimliyini, kökünü tanıyanları, unutmayanları sevir.

Ali Kafkasiyalı müdrik öyrəmən, dünya görmüş ağsaqqal kimi həmişə gələcəyimizi -gencliyi düşünür: "Gənclərin saxta tarixçilərin pəncəsindən qurtulması üçün onlara atalarının həqiqi həyat hekayələrini sunmaq lazımdır."

Qoca tarix sübut etməkdədir ki, "Türkər savaşmağa başlasa, şeytanı cəhənnəmdə əsir alırlar" (Çingiz xan). Bunu 44 günlük ikinci Vətən müharibəsindəki zəfərimiz, xüsusilə Şuşanın düşmənlərdən azad edilməsi səhnələri təsdiq etdi.

Ali Kafkasiyalının əsərlərindəki həyat həqiqətləri bütöv Türk dönyası üçün "Vətən tarixi" və "Həyat" dərslikləridir. Burada yazılılanlar övladlarımıza, nəvələrimizə, gələcək nəsilərə danışmaliyiq, oxumağı məsləhət görməliyik, yadda saxlamaliyiq ki, unutqanlılığımıza, laqeydiliyimizə görə başımızı gələn və gələcək bələldərden qurtulaq.

Yaşadıqca yox, yaşamadıqca qocalır insan. Ali Kafkasiyalı yaşayır. Yaşayır ki, millətə, elə, Vətənə, əqidəsinə, amallarına, ideallarına xidmət etsin. Bundan şərəffil ömrə varmı?

Əbu Turxanın düşüncəsinə görə, ruhu azad olanlar əbədiyyətin bir parçalarıdır. Ali hoca da ruhu azad Türk oğludur.

70 yaşın və azad ruhun qutlu olsun, Ali Kafkasiyalı!